Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 40 (1040) ♦ Середа, 1 березня 1995 року ♦ Ціна договірна

Депутат має право...

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 28 лютого

Своє право — вносити пропозиції і наполягати, щоб вони були проголосовані, народні обранці використали сповна під час обговорення переліку питань, які слід розглянути на пленарних засіданнях Верховної Ради.

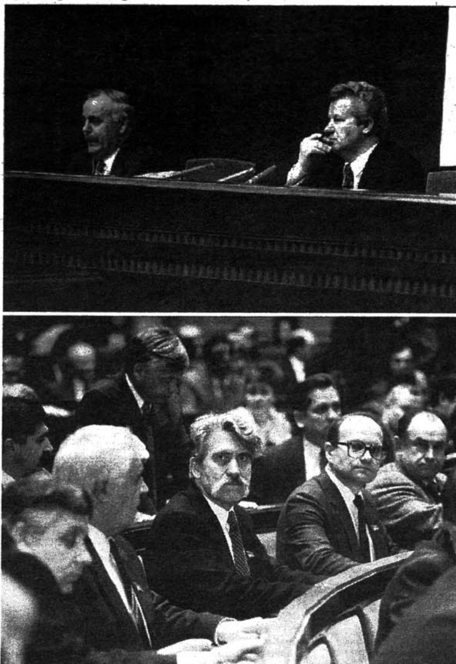
Одним із перших, що прозвучало від представників як лівого, так і правого блоків, було питання про поновлення радіотрансляції сесії. Ця пропозиція голосувалася поіменно і не добрала всього кілька голосів. Однак окремі парламентарії заявили, що вони не встигли проголосувати. Цілком можливо, що їхні голоси стануть вирішальними, — і тоді трансляцію пленарних засідань буде поновлено. За дорученням сесії результати голосування з цього питання будуть опубліковані в «Голосі України».

Чимало парламентаріїв виступили за внесення на розгляд сесії питання щодо соціального захисту населення та невмотивованості дій уряду з підвищенням цін. Вирішено також ввести до порядку денного роботи сесії питання про пенсійне забезпечення. Щодо закону про владу, то він нині перебуває у стадії підготовки.

Голова ВР Олександр Мороз від імені парламенту дав протокольне доручення окремим службам підготувати питання, що їх порушували депутати.

Наприкінці ранкового засідання народні депутати приступили до обговорення законопроекту про оренду майна державних підприємств.

Василь ТУГЛУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

27 лютого відбулося засідання Президії Верховної Ради України.

Уважно обговорено й винесено на розгляд сесії порядок денний засідань Верховної Ради 27 лютого — 3 березня. Зокрема, про проект Закону України про бюджетну систему України (нова редакція), про Державну програму приватизації на 1995 рік, проект Концепції державної житлової політики, проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону «Про оренду майна державних підприємств і організацій», проект Закону України про оплату праці (друге читання).

Депутати заслухають звіт Кабінету Міністрів про політику цін, звіт Фонду державного майна, розглянуть питання про величину вартості межі малозабезпеченості, про хід виконання Постанови Верховної Ради України «Про політико-правову ситуацію в Автономній Республіці Крим» та інші.

Президія також рекомендувала Верховній Раді для розгляду на пленарних засіданнях орієнтовний перелік питань у березні 1995 року. Комісії пропонують широкий спектр проблем фінансово-економічного, правового, соціального характеру.

Члени Президії окремо обговорили і винесли на сесію проект Закону України про внесення доповнень і змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про статус народного депутата України»; проект Закону України про внесення доповнень до Закону України «Про статус народного депутата України»; проект Закону України про внесення змін і доповнень до Цивільного процесуального кодексу України тощо.

На засіданні Президії розглянуто інші важливі питання державного життя.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба
Верховної Ради України

ЧЕЧНЯ: відлуння подій

Коли війні затісно

Прес-служба уряду РФ повідомляє: «За два дні, що минули, федеральними військами закінчено організацію другого нинішнього кільця довкола Грозного. Тим самим остаточно виключено можливість проникнення бойовиків до міста. Найближчими днями внутрішніми військами буде завершено очищення міської території і знищення всіх бойовиків, які не змогли залишити Грозний.

Незаконні озброєні формування продовжують роботи із створення оборонних пунктів в містах Аргун і Гудермес. Здійснюється перегрупування бойовиків і їхнє скупчення в прикордонних з Дагестаном населених пунктах».

Тим часом два мости підірвано невідомими особами на території Дагестану. Як повідомили в прес-службі МВП Росії, невстановлений вибуховий пристрій зруйнував кілька опор Піркельського залізничного мосту в Хасавюртовському районі. В результаті теракту повністю припинено рух поїздів. Через годину після цієї події пролунав вибух на мосту через ріку Яманцу (Новолакський район).

Партнерство заради миру

На початку травня 1995 року на території Прикарпатського військового округу пройдуть україно-американські навчання у межах програми НАТО «Партнерство заради миру».

У Львові розпочала підготовку до цих навчань група експертів України та США. Українську сторону на нараді представляє заступник міністра оборони, командувач сухопутних військ, генерал Василь Собков. Групу американських фахівців очолює командир 3-ї мотопіхотної дивізії США генерал-майор Леонард Холдер.

У понеділок американці прибули на Яворівський полігон, де оглянуть учбові площі.

Українсько-баварський центр підприємництва

відкрито в Черкасах. Це місто обрано центром навчання підприємців країни з огляду на те, що черкащани нагромадили значний досвід ефективної роботи з зарубіжними партнерами, зокрема у справі створення спільних підприємств, таких як «Агроінт», «Реемстма» — «Черкаська тютюнова фабрика», «Вайсе» та ін.

Значно розширилися останнім часом іноземні інвестиції. Найплідніше черкащани співпрацюють з італійцями, американцями, представниками країн Балтії, німцями. Саме вони і подбали про те, щоб українські бізнесмени могли краще опанувати основи міжнародного менеджменту та маркетингу.

Чи передадуть Кримові об'єкти приватизації?

Україно-кримська міжвідомча комісія з розмежування державної власності між Україною та Кримом вважає за доцільне передати автономії всі об'єкти державної власності, що підлягають приватизації, розміщені на її території, заявив у інтерв'ю кореспондентові «Інтерфаксу-Україна» член цієї комісії, віце-прем'єр Криму Андрій Сенченко.

Міжвідомчу комісію з інвентаризації об'єктів держвласності у Криму було створено наприкінці січня 1994 року постановою Кабінету міністрів України.

У номер!

Вчитися і вчитися по лінії ЄС

До Києва прибула делегація Молодіжного директорату ЄС. Мета поїздки — переговори про проведення в Україні наприкінці травня семінару для лідерів молодіжних організацій і рухів з питань розбудови демократичного суспільства. «Україна не член ЄС, однак у сфері культури, освіти й спорту вона контактує з ЄС практично як його член», — сказала керівник делегації Верена Тейлор. Такі ж тренінги Молодіжний директорат запланував у Албанії та колишній Югославії.

Телефонний код України — 380

Як повідомило Міністерство зв'язку, з 16 квітня Україна (перша з держав СНД) матиме свій код для міжнародних телефонних дзвінків. З цього дня, щоб зателефонувати до нашої країни, слід набирати не код неіснуючого вже СРСР — 007, а номер 380 — персональну телефонну адресу України.

У номер!

Потерпілим жителям Чернівців обіцяно президентську підтримку

Розгублені люди, руїни на місці жилих будинків, розколоті тріщинами промислові будинки і дороги — такий вигляд мають нині вулиці обласного центру Одеська і А.Барбюса, які постраждали від зсуву. Земля буквально тікає з-під ніг місцевих жителів, загрожуючи поховати під руїнами будинків. Швидкість зсуву доходить часом до 10 сантиметрів за добу.

Сьогодні місце катастрофи, пік якої припав на початок лютого, оглянув Президент України Леонід Кучма. Він зустрівся з потерпілими чернівчанами, провів з керівництвом області нараду, спрямовану на якнайшвидшу ліквідацію наслідків лиха. Відзначалось, що зсув, загальна площа якого перевищує 6,5 гектара, — не єдина небезпечна ділянка на території міста. Таких, різних за розміром площ, фахівці нарахували 64. Тому, вважають вони, щоб запобігти новому лихові потрібні комплексні заходи. На їх здійснення, пообіцяв Президент, буде виділено кошти з державного бюджету. А поки що планується розвантажити район лиха, переселивши потерпілих в нові будинки, спрямувавши транспортний рух обхідним шляхом, який треба збудувати найближчим часом. Під контролем знаходитимуться профілактичні роботи на міжнародній залізничній колії, на будівництві нової лікарні замість зруйнованої, інших об'єктах, які потребують особливої уваги.

Леонід Кучма прийняв також рішення до кінця розібратися з попереднім лихом, яке спіткало жителів обласного центру. Тут, з невідомих досі причин, діти почали хворіти на алопецію — облисіння. Роботу над цією проблемою продовжить міністр охорони здоров'я і його команда, яка на пропозицію Президента незабаром прибуде в Чернівці. Але незалежно від висновків цієї комісії, сказав глава держави, всі 174 дитини, які постраждали, повинні отримати статус інвалідів Чорнобиля.

Президент України відвідав також Інститут термоелектрики, побував у цехах Чернівецького промислового об'єднання легкого машинобудування, розмовляв з трудівниками підприємств.

Взаємодія з ООН міцніє

Віце-прем'єр-міністр України Іван Курас 27 лютого прийняв представника ООН в Україні Стівена Брауна та регіонального директора Програми розвитку ООН по країнах Центральної та Східної Європи Філіпа Ельгауела. Було обговорено ряд аспектів допомоги ООН Україні в галузі охорони здоров'я. Зокрема, йшлося про необхідність якнайшвидшої підготовки та реалізації національного плану дій в інтересах дітей та про обсяг потреб України в допомозі з боку Міжнародного співтовариства в галузі охорони здоров'я та про шляхи одержання такої допомоги.

Під час зустрічі мова велася також про стан виконання Проекту ООН щодо допомоги кримським татарам. Найближчим часом планується підписання відповідної угоди по використанню коштів, що залучаються для реалізації цієї мети.

Виявляючи взаємний інтерес

Посол України в Японії Михайло Дашкевич побував на одному з найбільших підприємств по виробництву молочної продукції в Японії — комплексі «Морінага Токіо Тама плант» корпорації «Морінага Мілк Індастрі». Корпорація експортує свою продукцію в Китай, Швецію, Норвегію, Бразилію, Бельгію, Росію та інші країни.

Виявляючи інтерес до розширення закордонної мережі своїх підприємств, корпорація «Морінага» наприкінці минулого року направила в Україну делегацію для вивчення можливостей будівництва переробних підприємств аналогічного профілю.

Президент корпорації докладно розповів послу про плани «Морінаги» щодо залучення корпорації до участі у проектах модернізації молокопереробної промисловості України, поділився ідеями щодо можливого створення в Україні спільного підприємства по виробництву продуктів дитячого молочного харчування та лікарських препаратів.

Про запровадження дії «літнього» часу

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот України повідомляє, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 1992 р. №139 на всій території України 26 березня 1995 року о 2 (другій) годині запроваджується дія «літнього» часу переведенням годинної стрілки на 1 (одну) годину вперед.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнення до статті 4 Закону України «Про підприємництво»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №14, ст.168; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №48, ст.654; №51, ст.680; 1993 р., №30, ст.322, ст.324; №51, ст.481, ст.482; 1994 р., №3, ст.13; №28, ст.234; №33, ст.301; №40, ст.366) доповнити абзацом такого змісту:

«виробництво, передача та постачання електроенергії».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ, 15 лютого 1995 року.

Заява депутатської фракції Верховної Ради України «Комуністи України — за соціальну справедливість і народовладдя»

Товариші шахтарі!

Стан справ у вугільній промисловості викликає серйозне занепокоєння. Біда стукає у двері шахтарських сімей. За вказівкою Міжнародного валютного фонду плановано знизити ціни на вугілля й зняти дотації галузі. Це неминуче призведе до відмови споживачів як поза країною, так і всередині від видобутого вами вугілля. Трагедія загострюється тим, що плановано закрити близько 40 шахт. Що рівнозначно припиненню роботи шахт Центрального Донбасу, всього буровугільного басейну «Олександрвугілля», об'єднань «Стахановвугілля», «Макіїввугілля» і майже половини шахт об'єднань «Донецьквугілля» та «Луганськвугілля». На вулиці можуть опинитися близько 100 тисяч працівників галузі. Тільки абсолютно недалекоглядною політикою можна пояснити таке ставлення до вугільної промисловості.

Україна енергетично залежна: її розвідані запаси нафти й газу обмежені. А запасів вугілля — на 200 років. І це — міст у майбутнє, до справжньої економічної самостійності нашої держави.

В урядових колах лунають голоси, котрі вимагають закрити шахти і закупити вугілля за кордоном, мотивуючи це тим, що вітчизняне вугілля дороге! Неправда! Така короткозора політика призвела вже до того, що понад 80 відсотків шахтарського фонду, що діє, застаріли. Скорочення обсягів капітальних вкладень для будівництва нових шахт, на реконструкцію і технічне переоснащення тих, що діють, недостатнє фінансування галузевої науки призвели не лише до зменшення видобутку і зростання цін на вугілля. Маємо найстрашніше: руйнування вугільної промисловості.

Сьогодні ані уряд, ані Президент нічого не роблять, щоб примусити споживачів виплатити борг у розмірі 11,5 трлн. крб. за поставлене вугілля. Знехтувано Програму розвитку галузі і соціальної сфери шахтарських регіонів, обіцяні кредити в сумі 6,3 трлн крб. так і не було виділено. Мерзнуть міста і села, електростанції беруть паливо з коліс, а до ладу не стають 88 лав, для яких не можуть викупити з Горлівського машинобудівного заводу 50 вугільних комбайнів. Водночас плановано закупити за долари вугілля обсягом близько 26 млн. тонн за кордоном. Замість того, щоб інвестувати ці гроші гірникам, машинобудівникам, металургам, коксохімікам. Це — антинародна політика!

На початок лютого не виплачено заробітної плати за вислугу років близько 10 трлн. крб. і 5 трлн. крб. з одноразових виплат унаслідок втрати працездатності. На деяких шахтах зарплату не сплачували за жовтень 1994 року. Проте, як тільки виникає загроза страйків, соціального вибуху, — влада починає гарячково шукати гроші, затикати дірки і запобігати перед трудящими. Тут ясно прозирає страх за своє становище, побоювання поквитання за вчинене. І можновладцям поки що вдається подачками й туманними обіцянками заспокоїти трудящих.

Ми глибоко переконані: все, що відбувається у вугільній промисловості, то не помилка і не випадковість. Згортання вугледобутку йде водночас із загрозою зупинки паливно-енергетичного комплексу країни загалом. Це закономірний результат прислуговування наших горе-політиків Заходу і зради національних інтересів.

За нинішніх умов лише вимоги підвищення і виплати заробітної плати та інших поодиноких покращань у продажу вами своєї праці мало що змінять. Для того, щоб урятувати галузь, а разом з нею й усе народне господарство, розвіяти морок приниження і безперспективності життя для вас і ваших дітей, що насувається, треба докорінно змінити:

— політику капіталізації суспільства;

— політику служіння іноземному капіталові, залежності від долара або транснаціональних монополій;

— політику захисту інтересів банкірів і спекулянтів;

— політику, за якої для України не буде жодної змоги стати конкурентом промислових країн.

Шахтарі! Наприкінці вісімдесятих років під час найвищої напруги ваших страйків певні сили, які хотіли знищити соціалізм, Радянську владу і Радянський Союз, скористалися вами. Наслідки очевидні: ви втратили багато що і, коли так триватиме й надалі, втратите все.

Комуністи України обстоювали й обстоюють наявність у країні сильного державного сектора, до якого обов'язково має входити паливно-енергетичний комплекс, у тому числі й вугільна промисловість.

Комуністи-депутати категорично проти закриття шахт. Розрахунки вчених показують, що економічно доцільніше допрацьовувати наявні запаси. Вугілля — головний наш енергоносій, і з таких позицій треба розв'язувати питання матеріальної й фінансової підтримки галузі. Слід пам'ятати, що електроенергія, вироблена на теплових електростанціях із застосуванням українського вугілля — найдешевша.

Ми домагатимемося виділення коштів для будівництва нових шахт, реконструкції тих, що діють, забезпечення вугільної промисловості потрібною технікою, без закупівлі її за імпортом.

Ми домагатимемося рішення щодо погашення боргів і створення чіткої системи розрахунків, що не допускає накопичення заборгованості за відвантажену продукцію, а також заборгованості по заробітній платі.

Іншого шляху просто немає. Без державної підтримки вугільна промисловість приречена. Енергетика й уся економіка України — також!

Товариші шахтарі! Комуністична партія України, депутати-комуністи солідарні з вами у боротьбі за ваші права. Ви маєте зрозуміти, що порізно полегшення своєї долі трудящі можуть досягти лише на нетривалий час. Сила ж робітничого класу — в єдності, згуртованості і солідарності всіх його загонів. Згуртуємося — вистоїмо — переможемо!

Заява депутатської групи «Реформи» у Верховній Раді України «Про причини катастрофічного становища у вугільній галузі України»

Поглиблення кризи в економіці і соціальній сфері тісно пов'язане з кризою в енергетиці і, передусім, у вугільній промисловості.

Політика ціноутворення у вугільній промисловості, що її проводить глава уряду Масол, призначений на цю посаду комуно-соціалістичною більшістю у Верховній Раді України, руйнує вугільні підприємства й шахтарські міста.

Внесений ними законопроект про зняття податку на добавлену вартість на імпортовані енергоносії, робить неможливою реалізацію вітчизняного вугілля, а отже, спричиняє банкрутство вугільних підприємств.

Замість розв'язання проблем шахтарів уряд закуповує вугілля за кордоном, фінансуючи тим самим не наші підприємства, а зарубіжні, компрометуючи тим проведення економічних реформ у нашій країні.

Промисловість України не може існувати без вугільної галузі як основної енергетичної бази держави.

Правлячі сили у Верховній Раді України на чолі з лідером Соціалістичної партії України О. Морозом, не маючи власної економічної політики, спрямованої на реформи для людини, знову і знову вишукують будь-які способи для дестабілізації політичної та економічної ситуації в країні.

З цієї причини економічна ситуація в державі весь час погіршується.

Черговою картою для них стали біди шахтарів. Чотирирічне бездарне керування вугільною промисловістю, поставлене нинішніми правлячими силами, призвело до її розвалу, поставило на коліна та на межу виживання тисячі шахтарських родин.

Незважаючи на це, знову лобіруються дотації підприємств, що їх ставлять вище від інтересів кожного конкретного робітника.

Українські спеціалісти підрахували, що при зменшенні дотацій для збиткових шахт і переспрямуванні заощаджених грошей на захист кожної малозабезпеченої шахтарської сім'ї, держава може підняти доходи такої сім'ї у 2,5—3 рази.

Знову ліва більшість проштовхує рішення про вилучення з бюджетів міст і селищ більшої частини прибутку, заробленого шахтарями, металургами, працівниками підприємств інших базових галузей, для чого ними вже підготовлено відповідну версію законопроекту «Про бюджетну систему України», який очікує на мовчазне схвалення так званих «друзів народу».

Однак фінансова мафія, що вмостила собі тепле містечко на шахтарські гроші, добуті із землі потом і кров'ю, ціною життя шахтарів, не хоче здавати свої позиції і вимагає собі дедалі більших та й більших субсидій для власної кишені за рахунок пенсіонерів, дітей, безробітних.

Шахтарі завжди стояли в авангарді політичної боротьби за права та інтереси простих людей.

Розуміючи це, реваншистські сили знову хочуть використати робітників шахтарської галузі як гарматне м'ясо, загнавши самостійну політичну силу у підлеглий «загін» для виконання політичних амбіційних планів.

У конструктивних сил у Верховній Раді України, котрі, на жаль, перебувають у меншості і вважають, що держава створена для людини, а не для бездарних чиновників, які призвели до занепаду цілі галузі, єдина мета — підвищити добробут народу і зробити Україну великою і сильною державою.

Ми сподіваємось на політичну підтримку шахтарського, робітничого і профспілкового руху у справі реформування економіки, усунення зрівнялівки, інспірованої правлячою лівою комуно-соціалістичною більшістю в соціальному захисті, пенсійному забезпеченні, справедливій зарплаті.

Лише ми разом, спільними зусиллями, зможемо зупинити розтринькування й розкрадання країни, розростання ракової пухлини правлячої бюрократичної партноменклатури.

17.02.1995 року.

ЯК ПРАЦЮЄТЬСЯ НА ПРИВАТНІЙ ШАХТІ?

Актуальне інтерв'ю

Хоч як це дивно, виповнилося вже сім років з того часу, як в Україні, на Донеччині, почала працювати перша приватна шахта — «Кам'янка-Шахтарська». У яких муках вона народжувалась — то може бути окрема розповідь, ціла епопея. Та сьогодні таких підприємств уже кілька.

Як же працюється-живеться гірникам, котрі добувають вугілля не в «загальнонародній» шахті, а в «капіталістичній»?

З таким запитанням наш кореспондент Юрій ДОЦЕНКО звернувся до бригадира «грозів» приватної «Кам'янки-Шахтарської» Юрія ПАТРУТДИНОВА.

— Скаржитися гріх, — сказав гірник. — Четвертий рік я у цьому невеликому, але дружному колективі. У нас не на словах, а на ділі міцний сплав досвіду і молодечого запалу. Щоправда, недавно шахта потрапила у смугу кризи. Сталося так, що на підприємстві було створено ще близько 200 додаткових робочих місць. Довідавшись про тутешні високі заробітки, до нас потягнулося поповнення, яке вже за мітингами та страйками і від справжньої шахтарської праці відвикло-відучилось. Хоча шахта наша не загазована, неглибока, пиятика і куриво під землею — за давньою шахтарською традицією — суворо заборонені. Та новачки відчували себе вчорашніми героями, яким закон не писано. Довелося з багатьма розпрощатися. А процес цей тривалий і конче хворобливий. Декотрі й нині ще з нами судяться. Та, попри всі негаразди, колектив зберігся і нині, після тривалої кризи, знову зводиться на ноги.

— Подейкують, у вас на шахті «страшні» заробітки?

— Як працюємо, так і маємо. Щомісячно заробляємо 15—20 мільйонів карбованців. Майже всі придбали автомобілі. На шахті — дворазове безплатне харчування. Всілякі культурологічні заходи (а таких буває на рік чимало) — теж за рахунок підприємства. Соцпобут також останнім часом підтягнули.

Знаєте, прикро, коли нас називають хапугами. Треба ж, люди добрі, дивитися правді в очі. Скажімо, на одній із сусідніх шахт-гігантів на дільниці добувають 150 тонн палива за добу, маючи 70—80 робітників! А ми своєю маленькою бригадою ніяк не поступаємося гігантові. Отож, висновки самі напрошуються. І не на користь нашим заздрісникам.

— На вашу думку, держава має втручатися у шахтарські справи, в роботу гірників?

— На це запитання відповім, коли можна, словами нашого директора П.С. Цехмейстера, як він говорив неодноразово: уряд має займатися інвестуванням, питанням розвитку та впровадження нової технологій і техніки. Все останнє слід віддати в руки виробничника.

— Яким бачите майбутнє шахт? На які «ізми» орієнтуєтесь?

— Гадаю, що невеликі вугільні підприємства можуть і мають стати приватними. Це лише на користь загальній державній справі, розвитку її економіки. Щодо крупних шахт, тут справа складніша... А ідеологія має бути єдиною — державотворчою. І ніяких «ізмів».

Пишемо нову Конституцію України

«Запізнюємося на два-три тижні»

ВІДТОДІ, як було створено Конституційну комісію, минуло ось вже три з половиною місяця. Відбулося два її засідання, затверджено плани роботи, за якими намічалося, що текст проекту нової Конституції має бути готовий наприкінці лютого. Про хід його підготовки розповідає секретар Конституційної комісії Альберт КОРЄЄВ.

— Альберте Васильовичу, безумовно, створювати такий документ, як проект Конституції, неможливо поспіхом. І все ж таки цей процес має бути обмежений у часі, оскільки через суперечливість багатьох положень чинної Конституції потерпають і сама держава, і її громадяни.

— Так, необхідно враховувати й узгодити інтереси різних груп і верств суспільства, котрі багато в чому мають протилежні судження й вимоги. А Основний Закон не повинен створювати грунт ні для політичних, ні для соціальних конфліктів. Це одне із завдань творчого колективу кваліфікованих і відповідальних політиків і вчених, котрі працюють нині над проектом Конституції. Та, на жаль, цей твір поки що затримується, якщо говорити не тільки про текст, а й підготовку пропозицій щодо порядку процедури ухвалення Основного Закону, матеріалів, необхідних для внесення документа співголовами Комісії на розгляд Верховної Ради України.

— Як відомо, кожна секція має свої плани, узгоджені з діяльністю усієї Комісії. Чи не могли б ви конкретизувати, на якій стадії розробки нині тексти розділів майбутнього проекту?

— Секції вже завершують їхню підготовку. Члени Комісії, експерти вивчили багато різноманітних матеріалів — це проекти, підготовлені раніше Конституційною комісією, а також Інститутом держави і права НАН України, Конгресом українських націоналістів, Християнсько-демократичною партією України, чинні Конституції держав СНД, окремих країн світу, теоретичні статті тощо. Корисними були й дві зустрічі з представниками політичних партій і рухів, а також дискусія, що відбулася на науково-практичній конференції «Проблеми побудови державності України».

Увесь цей масив інформації, теоретичних і практичних знань використовують у відповідних секціях. Наскільки успішно — з'ясується під час розгляду їхніх праць на засіданні Конституційної комісії та в парламенті. Скажімо, очолювана Леонідом Юзьковим секція «Загальні засади конституційного ладу» вже підготувала текст проекту розділу «Загальні положення». Однак її чекає подальша напружена робота — узгодження положень розділу з матеріалами інших секцій.

Секції «Права людини і громадянина» довелося нелегко: її координатор В. Буткевич перебував у відпустці, один з членів Комісії Ю. Бурчак довго хворів, а інший — В. Оновенко, завантажений державними і партійними справами, теж не мав змоги підключитися до конкретної праці над відповідним розділом проекту. Однак зусиллями членів Конституційної комісії В. Висоцького, В. Марченка, експертів А. Мацюка, Є. Тихонової, Ю. Шемшученка відповідну частину проекту в основному підготовлено.

«Громадянське суспільство і держава», координатор цієї секції О. Карпов. Проаналізовано відповідний розділ проекту і визнано за недоцільне збереження його як самостійного в тексті Конституції. А попереду — багатогранна співпраця з іншими секціями. Йдеться про «вживлення» статей цього розділу у відповідні тексти інших розділів, які органічно представляють риси громадянського суспільства. Тому, на мій погляд, чутки про «самоліквідацію секції» виявилися передчасними.

Дуже складні завдання мають секції «Народовладдя і законодавча влада» (координатор А. Бутейко) та «Виконавча влада» (координатор О. Ємець). Вони, безумовно, ретельно працюють у пошуках оптимальної системи стримувань і противаг, взаємодії двох гілок державної влади, визначення їхніх функцій. Однак багато що з'ясується після опрацювання ініційованого Президентом проекту Конституційного закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні». Так само, до речі, можливо розв'яжуться й проблеми територіального устрою і територіальної організації влади (це предмет секції з однойменною назвою). Однак секція вже підготувала текст відповідного розділу проекту Конституції. У цьому — плідна праця творчого колективу — В. Гриньова (координатор) та члена комісії І. Бутка, експертів В. Кампо, М. Корнієнка та інших.

Ситуація в секції «Судова влада» така: необхідно обрати концепцію устрою судової влади, а варіанти текстів під кожну з можливих уже напрацьовано. Однак справа ускладнилась тим, що координатор секції В. Стретович поки що перебуває у закордонному відрядженні.

— Отже, загалом можна певною мірою говорити про вихід на фінішну пряму...

— Не знаю, як цей етап охарактеризувати. Адже попереду — зведення в єдине ціле матеріалів секцій, підготовка кінцевого тексту проекту Конституції. І це необхідно зробити до середини березня нинішнього року. А співставляючи зроблене з планами, доводиться констатувати: запізнюємося на два-три тижні. Цього б не сталося, якби більшість членів Конституційної комісії приділяла роботі в секціях хоча б третину енергії й наполегливості, виявленої в боротьбі за місця у складі Комісії. Бо саме етап її формування характеризувався найповнішою віддачею сил.

Бесіду вела Світлана ПИСАРЕНКО.

Життя Рад

«Хто миритиме бабу Параску і бабу Палажку, коли не буде депутата?»

ЧУЛИ, кажуть, що розпускають районних депутатів?
— А хто замість них буде?
— А Бог його знає, хто! Щось придумають!
— Ой лишенько, кого ми тільки не бачили за свій вік! А влади як не було, так і немає. Самі балачки!

(З розмов під сільрадою).

Кинута спересердя кимось з депутатів фраза про споконвічних неприятелів-героїв «Кайдашевої сім'ї» Нечуя-Левицького не здалася смішною чи недоречною. Бо у пам'ять з дитинства закарбувалися численні сільські сварки-вистави між сусідами: за межу, курку чи гуску, чи за оту саму знамениту «Кайдашеву грушу». Словом, звичайні будні нашого села. Пригадую, коли затята війна між двома ворогуючими сторонами досягала кипіння і вже вичерпувалися всі аргументи, над тинами лунав останній аргумент: «Не переставите, кумо, пакільця на межі так, як я кажу, — піду до депутата! Побий мене грім, піду!»

Справді, другого дня з'являвся на горезвісній межі депутат, він же бригадир тракторної бригади дядько Прокіп, добрий господар, шанована в селі і в райцентрі людина, вів переговори то з тіткою Горпиною, то з тіткою Якилиною, і конфлікт між сусідами вщухав. Звичайно, на деякий час. І це не тому, що ми вродилися такими поганими та непоступливими. Зробили нас такими історичні обставини. Таких густонаселених сіл, в яких в одній хаті чхнули, а в другій сказали: «На здоров'я!» — немає в жодній країні. Ось чому, дихаючи своєму сусідові у потилицю, у наших людей виникають різні колізії.

Колись їх розплутував староста села, обраний громадою на сході. Він мав незаперечний авторитет і владу. Міг, навіть вичерпавши всі інші засоби впливу на порушника спокою в селі, посадити його в «холодну», щоб трохи остудився. Тепер роль старости в селі чи в містечку (тільки без «холодної») часто виконує депутат — голова виконкому фізично не в змозі слідкувати за перебігом подій на міжсусідських та інших житейських «фронтах». Правоохоронців на селі, зазвичай, не буває, в кращому разі, один дільничний інспектор на два-три села. Та й не міліцейська це справа — розбиратися, хто і чий курці ногу перебив...

Можливо, сказане здається комусь надто дріб'язковим агрументом у серйозній розмові про доцільність існування депутатського корпусу обласного і районного масштабів, а також до обговорення президентського проекту закону про державну владу і місцеве самоврядування. Однак, хто побував цими днями на сесіях районних Рад, хто спілкувався з головами виконкомів, депутатами, виборцями, той, гадаю, не робитиме поспішливих висновків.

Переважна більшість депутатів, які взяли участь у сесіях своїх Рад, підтримали Президента України про прискорення розмежування гілок влади, про утворення міцної вертикалі підпорядкованості виконавчих комісій. Водночас учасники сесій відкинули пропозицію Президента про розпуск депутатів як нелогічну. По-перше, депутатів обирали виборці, і ніхто не має права розпускати чи припиняти їх повноваження. Окрім самих виборців. По-друге, у цілому блоці законів, прийнятих Верховною Радою, уже делеговані Радам державні повноваження, серед яких одне з найважливіших — прийняття бюджету. У жодній цивілізованій країні світу бюджет не приймається однією людиною чи то групою людей. Над ним працюють депутатські комісії, скрупульозно перевіряючи кожну цифру. Хоч, безперечно, треба зважити, що ці депутати працюють здебільшого на професійній основі. І третє, про що говорили на районних сесіях. Криза в економіці завдала нищівного удару всьому суспільству. Однак найбільше від неї потерпають на селі. Сьогодні не впізнати багатьох учора ще квітучих сіл — перервалося автобусне сполучення, не працює телефонний зв'язок, радіо, раз на тиждень привозять пошту, газети через дорожнечу доступні небагатьом. Отже, хто, як не депутат, розповість односельцям, що робиться у районі, в області? Кому, як не депутатові районної чи обласної Ради, передадуть виборці свої пропозиції, скарги, вимоги? Інша річ, щоб депутат мав реальні права і можливості їх виконувати, а не бути статистом.

Саме через це — сьогоднішню імітацію Радами влади — деякі депутати районного і обласного рівня виступили за негайний їх розпуск. Ось думка депутата обласної Ради Любові Майбороди: «Ради — не ширма для прикриття діяльності виконкому. Діє принцип — обирають одних, виконують інші, а спитати нема з кого. Як може бути інакше, коли депутати в області збираються один раз за три місяці на один день і голосують з п'ятнадцяти-двадцяти питань? Аналогічно «працюють» і постійні комісії. Бо як вони можуть інакше працювати, коли їх члени в різних населених пунктах, і свої депутатські обов'язки виконують на громадських засадах? Тому я вважаю, що облрада — класичний приклад соціалістичної демагогії: прав багато, а механізмів реалізації немає».

Розвиваючи далі думку про неефективність існування обласних Рад, а значить, і їх непотрібність, Любов Майборода навела як протилежний приклад роботу конгресу одного з американських штатів, у якому вона вивчала парламентський досвід. На розгляд бюджету на наступний рік конгресмени витрачають майже чотири місяці — перевіряють і розписують, куди і на які цілі піде кожна копійка. А наші депутати, резюмувала вона, навіть формально не знають, куди надходять гроші, немає жодних звітів про виконання бюджету.

Має рацію депутат Л. Майборода, нинішні районні і обласні Ради з їх хронічною анемією влади — не потрібні. Однак ліквідовувати їх як інститут народовладдя — хибна поспішність. Ніде у світі поки що не вигадано іншої моделі демократії, як через своїх обранців делегувати кожному громадянинові право управляти державою. Тому найнагальніше сьогоднішнє завдання — не розпускати Ради, а реформувати їх, не «розганяти» депутатів, а вручити їм повноцінний мандат народної довіри з реальним правом промовляти від імені народу. А, головне, діяти від імені: баби Параски і баби Палажки, тітки Катерини і дядька Миколи — від усього села чи району. Бо народний депутат України, обраний також громадою, далеко, у Києві, і вершить державної ваги справи, а свій, місцевий, живе поруч, на одній вулиці. І йому дбати про район, село, вулицю, навіть про «грушу». Кожному — своє.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ДОНЕЧЧИНА ГОТУЄТЬСЯ

У ДОНЕЦЬКІЙ області здійснюється широка програма підготовки до 50-річчя Перемоги над фашизмом, накреслена обласною Радою народних депутатів спільно з обласною Радою ветеранів війни, праці і Збройних Сил та з іншими громадськими організаціями. В її основі — турбота про учасників Великої Вітчизняної війни, вшанування пам'яті полеглих, піклування про інвалідів, солдатських вдів, виховання молоді на героїчних традиціях нашого народу.

Квартири—інвалідам

Міськвиконком Маріупольської Ради народних депутатів ухвалив до 50-річчя Перемоги над фашизмом вручити ордери на квартири всім інвалідам — ветеранам війни, які потребують поліпшення житлових умов і були взяті на квартирний облік до 1 листопада 1994 року.

Мер міста Михайло Поживанов звернувся до керівників місцевих підприємств, організацій та фірм усіх форм власності із закликом-пропозицією спільно створити спеціальний фонд, кошти якого використовувати на задоволення невідкладних потреб ветеранів війни і праці, інвалідів, дітей-сиріт. А таких сьогодні у місті понад 50 тисяч. Якщо держава неспроможна усім їм допомагати, то «всім миром» можна применшити їхні біди.

«Мій дід був на війні»

— під таким девізом Донецька обласна організація журналістів, Будинок творчості дітей та юнацтва спільно з обласною Радою ветеранів проводять літературний конкурс молоді. Створено спеціальне журі, що визначить кращі записи молоддю, оповідей ветеранів про Велику Вітчизняну війну, які будуть надруковані в республіканській, обласній та місцевій пресі.

Юрій ДОЦЕНКО, Володимир ЧЕРКАС.

У номер!

• *Київ*

Електронні гроші не за горами

Відбулася офіційна церемонія підписання угоди про надання Сполученими Штатами Америки 450 тис. доларів для реалізації пілотного проекту з уведення в обіг на Україні «електронних грошей».

Угоду підписали посол США в Україні Уїльям Грін Міллер та президент комерційного банку «Інко» Петро Мірошников.

Фінансування професійних і технічних послуг з реалізації проекту здійснюватиме Агентство торгівлі та розвитку США.

• *Сімферополь*

Журналісти протестують

Кримська Спілка вільних журналістів заявила протест із приводу обмеження своїх професійних прав з боку правоохоронних органів та охорони президента Криму.

З тексту заяви спілки, який було розповсюджено у Сімферополі в понеділок, випливає, що 26 лютого співробітники охорони президента Криму Юрія Мешкова перешкодили проведенню телезйомки президента журналістами телекомпаній «Чорноморська» (Сімферополь) та УТ-1. При цьому було вилучено відеокамеру з касетою.

• *Одеса*

«Степ» для фермера

Систему ущільнення повітряних ліній зв'язку, що одержала назву «Степ», розробило СКБ «Блискавка». Її з успіхом можна використати на абонентських лініях сільської телефонної мережі, збільшивши тим самим чисельність каналів у 4—6 разів і забезпечивши зв'язок із «зовнішнім світом» хуторів, фермерських господарств, невеликих підприємств та організацій.

А поки комплекс апаратури «Степу» проходить випробування, «Блискавка» вже зараз пропонує абонентам міні-АТС «Сапфір», налагодивши їх серійне виробництво. Особливістю «Сапфіру» є те, що, маючи лише один телефон загальної мережі, на зв'язок через міні-АТС можуть виходити одночасно сім абонентів, які знаходяться в різних приміщеннях. До речі вартість «Сапфіру» в десять разів менша, ніж ідентичної імпортної апаратури.

• *Луганськ*

Хто варив метал, і ковбасу зварить

5 тисяч чоловік із 21 тисячі, що працюють на Алчевському металургійному комбінаті, мають бути звільнені згідно з наказом, що тут вийшов. Ситуація для міста, яке звикли називати містом металургів, критична. Тож вирішено припинити прийом на роботу, а тих, хто хоче звільнитися за власним бажанням, тримати не будуть. Через рік, вважає керівництво підприємства, чисельність колективу стане оптимальною.

За останні два роки обсяги виробництва на заводі скоротилися наполовину, з десяти мартенівських печей діють лише чотири. Частині металургів пропонують зовсім нову для них роботу: на підприємстві відкрили ковбасний цех, закупили обладнання для пошиву взуття, почали випуск нової продукції — електродів.

Досвід

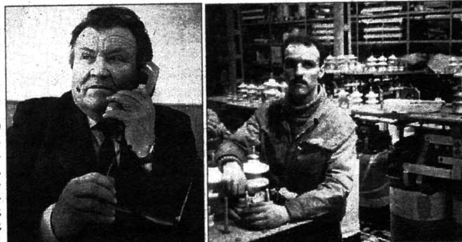
Петраш і його команда

КОЛИ я був у кабінеті у генерального, настирливо задзвонив телефон. З розмови було видно — Микола Петрович радий якомусь повідомленню.

І директор поділився радістю:

— Наші дзвонять з Далекого Сходу. Уклали угоду — маємо ще одного солідного споживача!..

Микола Петраш став директором у 1969 році. То були відомі часи. Підприємство сьогодні не те — нині це акціонерне товариство відкритого типу «Укрелектроапарат». Ситуація складна. На сусідніх підприємствах простої, «відпустки». А його об'єднання працює, навіть нарощує виробництво. На яких таких кониках виїжджають Петраш та його команда?

По-перше, тут не дрімають, прислухаються до потреб часу. Тому швидко відчули: на однотипній продукції далеко не поїдеш (завод випускає трансформаторні підстанції). Потрібна широка номенклатура виробів, і не якихось, а життєво необхідних. Взялися за розробку нетрадиційного для об'єднання устаткування — газорозподільних пунктів, пересувних газових та електричних котелень, розподільних високовольтних шаф управління тощо.

По-друге, тут не кричать про «оборванные связи». Працівників служб постачання та маркетингу важко застати в кабінетах — всі в роз'їздах. Має об'єднання все необхідне для виробництва. І споживачів продукції має достатньо. Ось іще один з'явився — аж на Далекому Сході. До речі, на експорт підприємство відправляє більше половини своїх виробів.

По-третє, в об'єднанні успішно «підробляють» на виробництві товарів народного споживання. Це дає найшвидший приплив коштів. Сьогодні ці товари складають більш як чверть загального випуску продукції. І справа рухається до третини.

Ось такі секрети «Укрелектроапарата».

Михайло ВАСИЛАШКО.

На знімках: генеральний директор об'єднання М.Петраш; слюсар-складальник О.Бірюков.

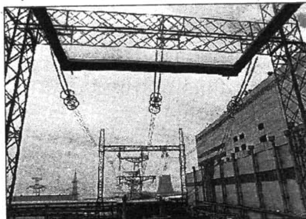
Фото Іллі СУБОТІНА.

Енергетика

Суперечки тривають, енергетична криза — також

ШОСТИЙ блок Запорізької АЕС може бути зданий у промислову експлуатацію лише наприкінці нинішнього року. Такого висновку дійшла державна приймальна комісія, яка нещодавно закінчила роботу на станції.

Доля цього блоку складна. Чотири роки тому Верховною Радою на нього було накладено мораторій. Ще рік минув у пошуках прийнятних альтернатив, аж врешті-решт наприкінці 94-го Кабінет міністрів прийняв постанову про введення в дію шостого енергоблоку і завершення будівництва Запорізької АЕС як єдиного енергетичного комплексу. Та на шляху до відродження шостого блоку виникли нові перешкоди. До енергоагрегату, побудованого за схемою, прийнятою у колишньому СРСР, нині висуваються нові гарантії безпеки — Європейського і світового рівня — як до новозбудованих реакторів. На їх дотриманні наполягає Держкомнагляд України. Адміністрація станції зіткнулася з певними ускладненнями у підготовці блоку до здачі. Міністерство ж охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки пропонує знайти компроміс, щоб не зволікати з пуском блоку. Тим більше, що думка спеціалістів-ядерників одностайна: технічно блок надійний, а пущений недавно аналогічний агрегат на Білоярській АЕС в Росії працює бездоганно.

Віктор НЕСТЕРЕНКО.
Укрінформ.

На знімках: йде енергія ЗАЕС; міністр охорони навколишнього середовища Юрій Костенко (зліва) і начальник шостого енергоблоку ЗАЕС Олександр Паламарчук під час роботи державної приймальної комісії.

Фото Бориса ДВОРНОГО.

Запитання руба

ЧИ СТАНЕ ВЕЛОСИПЕД ПРЕДМЕТОМ РОЗКОШІ?

МАЙЖЕ чотири тисячі робітників єдиного на Україні велосипедного заводу залишили на початку грудня минулого року заводську прохідну. І здається, надовго: відключені від електропостачання, газу, тепломагістралей головні цехи і допоміжне виробництво, напівтемрява панує в заводоуправлінні. Останню зарплату, і то далеко не всі працюючі, одержали лише за листопад.

Сотні кращих спеціалістів покинули завод, напевно, уже назавжди. Коли вийдуть на роботу ті, хто ще залишився, — ніхто не знає. Листування з вищими посадовими особами держави не внесло змін у катастрофічне становище підприємства. Якщо ситуація в найближчі кілька місяців не покращиться, схоже, що й велосипед на Україні стане не засобом пересування, а предметом розкоші.

За роки існування Харківського велозаводу з його конвеєрів зійшло понад 30 мільйонів (!) велосипедів. Проте попит на них в Україні задовольнявся лише на 30 відсотків. А в останні роки він ще більше зріс.

Парадокс! Нонсенс! Але чим краще завод працював, чим ширше розвивав виробництво, більше випускав велосипедів, тим сильніше його затягувало псевдоринкове болото. За підсумками 1993 року борги становили 20 мільярдів карбованців. Рік минулий завершився повною зупинкою виробництва.

Кілька років тому Кабінет міністрів України затвердив програму розвитку велобудування. Колектив заводу повіривши у неї, виклався фінансово на реалізацію. Коли коштів почало не вистачати, завод попросив кредит. Дали. Під 250—300 відсотків. «Як можна його повернути при відомій дорожнечі на метал, іншу сировину, енергоресурси і суворі обмеження на рентабельність, — розповідав заступник директора Михайло Козидубов, — жодна світла голова мені в Києві не розповіла». «Але хто ж тоді керує економікою України, державою?» — резонно запитував виробничник, у якого тисячі людей третій місяць питають про єдине: коли буде робота, коли буде зарплата?!

Ще недавно у Харкові говорили: хочете заробляти — працюйте так, як на велозаводі. Сьогодні інші часи, інші прислів'я: хочете сидіти без копійки в кишені — вступайте в акціонери. Чи випадково все це?

Микола КОСИЙ.
Харків.

Запитання — відповідь

Робота скрізь робота. Тим більше на Півночі

Відпрацював у районах Крайньої Півночі 16 років. Через рік мені буде 55. Загальний стаж 34 роки.

Який нині існує закон щодо таких осіб, як я? Коли вони можуть вийти на пільгову пенсію?

В.ПРЯДКО.

Алчевськ Луганської області.

Роз'яснює Управління розробки основ з питань пенсійної політики та організації пенсійного забезпечення Мінсоцзахисту населення України.

У статті І Тимчасової угоди між урядами України та Російської Федерації щодо гарантій прав громадян, які працювали в районах Крайньої Півночі (підписана в Москві 15.01.93 р.) передбачено пільгове пенсійне забезпечення із зниженням пенсійного віку на 5 років тим, хто пропрацював у районах Крайньої Півночі не менше 15 календарних років або не менше 20 календарних років у місцевостях, прирівняних до Крайньої Півночі, незалежно від їх постійного місцепроживання.

Призначення пенсій в Україні (обчислення загального стажу роботи, середньомісячного заробітку і розміру пенсій, який відповідає тривалості трудового стажу, виробленого в районах Крайньої Півночі або місцевостях, прирівняних до цих районів до 1.01.1991 р.) здійснюється згідно із законодавством України.

Частина пенсії, яка відповідає тривалості трудового стажу, виробленого в районах Крайньої Півночі або місцевостях, прирівняних до цих районів, з 1.01. 1991 р., обчислюється за нормами законодавства Російської Федерації і відшкодовується Пенсійним фондом України Пенсійним фондом Російської Федерації.

ПОСОЛ ГАРАНТУЄ СПІВПРАЦЮ

Кордон

Під такими заголовками в обласних мас-медіа з'являлась інформація про офіційний візит на Закарпаття новопризначеного Надзвичайного і Повноважного Посла Словацької Республіки в Україні Йожефа Мігаша.

Під час візиту гостя в обласній Раді обговорювались проблеми облаштування кордону між сусідніми країнами, відкриття на ньому нових пунктів переходу. І хоч восени 1994 року урядом Словаччини з цього приводу прийнята спеціальна концепція, справа посувається повільно... Більше того, продовжують надходити нарікання на, м'яко кажучи, надто «пристрасну» роботу словацьких прикордонників та митників на поки що єдиному діючому КПП «Ужгород — Верхнє Нємецке».

У цьому особисто переконався Йожеф Мігаш та супроводжуючі його особи, побувавши на КПП. Посол запевнив, що оперативно інформуватиме словацький уряд про стан справ на кордоні й ініціюватиме якнайшвидше відкриття ще одного пункту переходу в районі Ублі та спрямування вантажного транспорту на ПСП «Павлово».

... Наступного дня одному з керівників області, що вів переговори зі словацькою делегацією, довелось виїхати у службових справах в сусідню країну. Як завжди, словаки запустили на свій КПП десять легкових автомобілів. За звичкою, прикордонник «насмілився» підійти до них через півгодини. Теж «традиційно» чотири смуги пропускного пункту обслуговував аж... один митник. Після годинного чекання настала черга й закарпатського керівника. Побачивши лишень один «дипломат», митник грубо кинув:

— А де горілка, цигарки?

— Я ж їду у службових справах, — була відповідь.

— А це не має значення, — парирував словацький страж. І почав ретельно обнишпорювати всі шпарини автомобіля.

Але при виїзді з КПП шлагбаум був закритий. Тут теж довелось чекати ще з півгодини, аж нарешті хтось із прикордонників «змилостивився» підняти смугасту перешкоду.

Проте вже через кілька кілометрів їх зупинила податкова поліція. І прискіпливий огляд розпочався спочатку.

Словаки мотивують такі свої дії тим, що багато іноземних громадян намагаються ввезти на територію країни недозволений вантаж. Але це питання можна розв'язати оперативно, не принижуючи гідності людини.

Хочеться вірити, що Йожеф Мігаш якнайшвидше поінформує про ситуацію свій уряд, і той вживе заходів, аби згадані «рогатини» на кордоні було усунуто.

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Права та обов'язки

Не хочу служити, а хочу жінку любити...

Любов до батьківщини, почуття патріотизму і обов'язку перед Вітчизною прищеплювали нам з дитячого садка. На жаль, далеко не кожний 18-річний потенційний захисник палає бажанням стати таким насправді...

І поки у верхах активно мусується тема нової армії, основа якої буде система контрактів, у низах призовники всіма правдами й неправдами намагаються уникнути військової повинності. Хтось похапцем одружується і заводить потомство, хтось дезертирує за кордон, хтось знаходить прихисток на лікарняному ліжку (на шкоду власному здоров'ю), загалом, призовна кампанія — то час, коли молоде покоління вправляється у вигадках і дотепності.

Втім, «відкосити» від армії можна і на законних підставах. Почнемо з повістки. Її призовник очікує наче «чорну ознаку». Та знайте, сповіщення з військкомату вважається чинним, якщо воно вручено особисто вам до рук. Коли повістка передається через родичів, знайомих чи сусідів, вона, як правило, до адресата не доходить (за його бажанням). Ваші родичі можуть нескінченно розписуватися у повістках і тут же їх «губити» — їм за таку «забудькуватість» нічого не буде...

Якщо вас забракувала медична комісія, якщо ви маєте духовний сан чи штатну посаду в одній із діючих релігійних конфесій, якщо ваш рідний брат загинув під час проходження військової служби за призовом, якщо ви несете службу в доблесних військах МВС, можете спати спокійно — гарну солдатську форму вам не носити.

Відстрочити урочистий момент присяги за Законом України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» дозволено народним депутатам, особам, які мають тимчасові проблеми зі здоров'ям, студентам, батькам, що виховують двох чи більше дітей або дитину-інваліда, призовникам, на утриманні яких перебувають непрацездатні члени сім'ї.

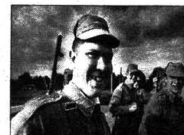
Потенційним воїнам варто знати й кілька неписаних правил. А саме: «жонатики» мають право проходити службу за місцем проживання, а якщо призовник представить довідку про близьке народження дитини, він може одержати відстрочку. Призовника мають право направити у гарячі точки лише з його письмової згоди. Та, на жаль, оскільки це неписані закони, їх часто не виконують. Втім, як не здійснюються і мрії багатьох юнаків залишитися цивільними назавжди...

Ольга ВАУЛІНА.

У номер

● *Миколаїв*

«До побачення, хлопці, постарайтесь повернутись додому»

Наприкінці лютого закінчилася ротація особового складу 240-го окремого спеціального батальйону, який входить до складу сил ООН з підтримання миру у колишній Югославії.

За минулий місяць було відправлено чотири літаки українських Військово-Повітряних сил за маршрутом Миколаїв—Сараєво, які доставили наших військовослужбовців до штабу батальйону. Нова група підготовлених фахівців замінить своїх попередників, у яких закінчився термін служби у військах ООН. Всі українські «рейнджери» пройшли висококваліфіковану спеціалізовану підготовку у Миколаївському окружному центрі.

● *Дніпропетровськ*

Допомога військовому флоту

Командувач ВМС України Володимир Безкоровайний видав директиву про придбання житла для офіцерів та мічманів екіпажу корабля спеціального призначення «Славутич» на кошти шефської допомоги, що надійшли з Дніпропетровської області та Криворізької Ради народних депутатів. Суму в півтора мільярда карбованців передано на придбання двох квартир у Севастополі.

● *Харків*

Справа конверсії живе і процвітає

Нещодавно в Україні перебувала делегація Міністерства оборони США і Федеративної системної групи (ФСГ). Мета останньої — підписання контракту на створення спільного підприємства з Харківським промислово-виробничим об'єднанням «Комунар». Нове СП спеціалізуватиметься на випуску й продажу телефонів стільникового зв'язку в Україні. З американського боку ФСГ зобов'язується надати технічне забезпечення проекту.

Представники делегації офіційно заявили про надання Агентством з ядерної оборони США 3,2 мільйона доларів для створення спільного підприємства. Додатково 3,8 мільйона виділить сама ФСГ.

Федеративна системна група, підтримувана фондом Нанна-Лугара, працює з різними урядовими агентствами США з метою допомогти оборонній промисловості нових незалежних держав перейти на рейки конверсії. Конверсія харківського «Комунара» — приклад того.

● *Київ*

Снаряди в утиль

220 тисяч тонн боєприпасів, що підлягають утилізації, нагромадилося зараз на складах АТ «Алаєнт Київ». У березні нинішнього року, як повідомили 27 лютого на брифінгу в прес-службі Міністерства оборони України, планується пустити завод, на якому і буде розбиратися смертоносний вантаж. Найстарішим його зразкам більш як 50 років.

Продуктивність підприємства, за словами головного інженера Олександра Мосесяна, становитиме 40—42 тисячі тонн снарядів за рік.Це за умови залучення всіх потужностей і повного обсягу інвестування, яке становить 22 мільйони доларів США. А поки що підприємство переробляти́ме близько 20 тисяч тонн за рік.

Актуальне інтерв'ю

Кишеньковий адвокат. Не можна, але ж кортить...

Не києм, то палицею. Приблизно так можна сказати про одне з останніх рішень місцевої виконавчої влади в деяких областях стосовно адвокатів. Адже, приміром, вслід за Кримом Хмельницький облвиконком також вирішив зрівняти адвокатів з підприємцями: тепер і ті й ті для діяльності повинні купувати... патент.

Людині наївній може видатись, що адвокати від такого рішення тільки виграли: адже патент на рік коштує близько трьох мільйонів карбованців, у той час як прибутковий податок доведеться сплатити набагато більший. Отже, по суті, втрачають не адвокати, а державний бюджет. Але насправді все не так просто, як здається на перший погляд. Адже, самовільно включивши з 1 січня цього року адвокатів до розряду патентників, представники місцевої виконавчої влади забирають у них свідоцтва, видані згідно з чинним законодавством. Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури. Тим самим порушують Закон «Про адвокатуру».

«Виходить, що адвокати підпорядковуються облвиконкомові, а значить — виконавчій владі і з часом — Міністерству юстиції, — вважає член Вищої кваліфікаційної комісії, адвокат із Шепетівки Василь Попелюшко. — Тобто, патент адвокатові — це перший крок до втрати незалежності».

Що це питання актуальне і принципове, погоджується й решта членів Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті міністрів України. Тому його закономірно було включено до порядку денного чергового засідання комісії, яке відбулося у Києві.

Про результати засідання і завдання, які стоять перед комісією, — **в інтерв'ю журналістки Людмили Ніколайчук з головою Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури, заслуженим юристом України Віктором Медведчуком.**

— Вікторе Володимировичу, які першочергові проблеми стоять перед Вищою кваліфікаційною комісією?

— Наша комісія, зокрема, має забезпечувати чистоту лав адвокатів. Тому одним із головних було питання про розгляд скарг, які надходять в обласні кваліфікаційно-дисциплінарні комісії. Скарги переважно пов'язані зі складанням іспитів, з отриманням свідоцтв на право заняття адвокатською діяльністю та інші, які сьогодні виникають у діяльності адвокатури.

— У березні виповниться рік Вищій кваліфікаційній комісії. Які основні здобутки цього органу?

— Комісія змогла централізувати структуру адвокатури: тепер у нашій державі є орган, куди входять представники всіх областей, аби вирішувати нагальні справи адвокатури.

Звичайно, нова структура, нова комісія — і, безумовно, нові проблеми. Вони ще є, будуть, ми їх вирішуємо, а значить, вирішуємо і питання побудови системи нової адвокатури в Україні.

— Як оцінює діяльність адвокатури Президент України?

— Позитивно.

Виступаючи 30 січня на розширеному засіданні Координаційного комітету при Президії Верховної Ради України з боротьби з корупцією та організованою злочинністю, Леонід Данилович зазначив, що правоохоронні органи будуть працювати в межах закону, при реальному адвокатському захисті.

А це ще раз засвідчує, якого великого значення надає Президент адвокатурі як інституції в українському суспільстві, що стає на твердий шлях дотримання прав людини.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Європа не враховує свого інтересу

Україна висловлює занепокоєність зволіканням щодо ухвалення питання про її прийняття до Ради Європи, повідомив міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, виступаючи перед студентами Київського інституту міжнародних відносин. За словами міністра, під час свого перебування в Кишиневі голова парламентської асамблеї РЄ Мігель Мартінес назвав п'ять країн, яких буде прийнято до Ради Європи цього року. «Це означає, що кимось уже ухвалено остаточне рішення, — сказав Г. Удовенко. — Однак України в цьому переліку не було». На думку міністра, «питання зависло», бо є певні сили, які перешкоджають вступові України до Ради Європи. Г. Удовенко сказав, що участь України в діяльності Ради Європи була б вигідною насамперед самій Європі.

● *Пекін*

Естафету влади передано

Прем'єр Держради КНР Лі Пен заявив журналістам у Пекіні про «остаточне передавання влади» з рук архітектора китайських реформ Ден Сяопіна новій генерації керівників на чолі з генеральним секретарем ЦК КПК, головою КНР Цзян Цземінем.

«Перехід влади від керівника другого покоління представникам третього з Цзян Цземінем на чолі завершено, — сказав він. — Ідеї Ден Сяопіна вже обернулися для людей на численні блага».

На знімку: архітектор китайських реформ 90-річний Ден Сяопін.

● *Москва*

Інфляція — річ уперта

Темпи інфляції у Росії у другій половині лютого продовжують залишатися досить високими. За період з 14 до 21 лютого рівень інфляції становив 2,9 відсотка, а з початку місяця — 9,4 відсотка, повідомляє Центр економічної кон'юнктури при уряді РФ. Продовжують зростати ціни на продукти харчування. За означений період вони стали вищі на 2,3 відсотка. Непродовольчі товари подорожчали на 2,7, платні послуги населенню — на 7,2 відсотка. За збереження економічної ситуації інфляція в лютому становитиме приблизно 12 відсотків.

● *Душанбе*

Як і задумувалося

У виборах до вищих і місцевих органів законодавчої влади, що відбулися в Таджикистані 26 лютого, за попередніми даними, взяло участь 85 відсотків виборців, або понад 2 млн. 300 тис. чоловік із 2 млн. 670 тис., включених до списків для голосування. Про це повідомив голова Центральної виборчої комісії Холмурад Шаріпов. Він уточнив, що ця цифра може трохи змінитися, бо з окремих важкодоступних районів республіки відомості ще продовжують надходити.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

ОБ'ЄДНАНІ спільними інтересами кремезні держави середнього зросту здатні протистояти колосу на глиняних ногах. Годі Україні плакати в жилетку там, де й без сліз можна відстояти державні інтереси.

БЕЗ КОМПЛЕКСІВ

Сьогоденні економічні проблеми країн співдружності — завдання із вищої математики. Щоб розібратися в такій ситуації (вона нагадує ситуацію з теоремою Ферма — довести можна, але сучасники не знають як), не досить лише знань з арифметики.

Журналістові важко претендувати на глибокі математичні знання, проте з приводу однієї тенденції в економічних відносинах нових незалежних держав наважуся висловити кілька зауважень. Цього разу йтиметься про членство в Економічному союзі, куди Україна входить як асоційований член, точніше — в його координаційному органі, Міждержавному економічному комітеті (МЕК).

Політика нашої держави щодо розбудови МЕК на тлі загальної політики України з проблем СНД, як на мене, сьогодні формується у межах певної тенденції. Якщо її змінити, рішуче відійшовши від хуторянських комплексів минулого, можна вагоміше боронити власні інтереси в СНД, коли вже ми туди потрапили.

Проте спочатку коротко, що ж таке МЕК, в якій якості виступає у ньому Україна?

— А історія така. Коли частина держав співдружності завела мову про економічну інтеграцію, одразу постала ідея створити комісію при Координаційно-консультативному комітеті СНД (ККК), яка координувала б господарську діяльність в межах співдружності, — відповів на запитання заступник завідувача відділу Кабінету міністрів України у зв'язках з країнами СНД і Балтії Володимир Мельник. — Проте, за пропозицією Казахстану, після довгого обговорення на засіданні ККК було запропоновано створити саме МЕК.

Ідею взялися відпрацьовувати експерти держав співдружності. До чергової зустрічі у верхах СНД 21 жовтня 1994 року положення про МЕК, що були погоджені сторонами-учасницями, лягли на стіл перед керівниками держав. Зійшлися на тому, що комітет буде постійно діючим, координуючим і виконавчим органом Економічного союзу. Україна наполягла на тому, що МЕК має приймати рішення рекомендаційного характеру. І лише з питань, які держави добровільно передають у повноваження МЕК, розпорядчого характеру.

Вирішено, що найважливіші постанови МЕК з конкретних економічних питань мають прийматися з урахуванням економічного потенціалу держав. Щоб пройшло рішення, слід набрати не менш як 85 голосів. Голоси поділилися, зокрема, так: Україна — 14, Білорусь — 5, Казахстан — 5, Узбекистан — 5, Грузія — 3, Росія — 50. За наполяганням України така процедура діятиме в МЕК протягом 1995 року. Після чого буде переглянута.

Але при чім тут арифметика з кількістю голосів? А ось при чім: знайшовши союзників з того чи іншого питання, що розглядає МЕК, можна блокувати будь-яке незручне для нас чи іншої держави рішення і добиватися справедливого. Це можуть зробити три або чотири держави. Що такі союзники є, засвідчили хоча б останні поїздки Президента Л. Кучми до Тбілісі чи Ашгабата.

Та й нарада у верхах СНД в Алмати також це підтвердила. З'ясувалося, можна не з оборонних, осадних позицій, а з цілком незалежних відмовитися від розмежування «внутрішніх і зовнішніх кордонів СНД» або від наддержавного митного союзу. При цьому, запропонувавши власні ідеї, як-от про двосторонню вільну торгівлю з окремою країною співдружності. Врешті, так, по краплині видавлюючи з себе отруту комплексу «молодшої й неповноцінної», Україні час відмовитися від ганебної практики почергово «плакати в жилетку» то Росії, то Заходові, мовляв, «північний сусід не дає жити».

Втрапивши до МЕК, Україна має полігон, щоб перевірити не кількість солі у власних сльозах, а силу державного інтересу в союзі з іншими країнами.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Політики, тримайтесь осторонь... банкірів! — закликають західні газети

Уряд завжди шукає легкі гроші, — зауважив один з авторитетних банкірів. — В таких умовах важко зміцнювати незалежність та відпускати від себе державні комерційні банки. Такої думки про ситуацію в Україні лондонська газета «Файненшл Таймс».

Майже в усіх державах колишнього Радянського Союзу центральні банки ведуть боротьбу за незалежність — боротьбу таку ж напружену, яку доводиться вести самим державам на шляху свого становлення. На думку Майкла Бруно, головного економіста Світового банку, центральний банк є «засобом, з допомогою якого суспільство захищає себе від самого себе».

Спадщина, якою володіють українські банки, — пише газета, — дісталася їм від колишнього радянського Держбанку, що монополізував банківську справу... Кошти, призначені на різноманітні проекти, для підприємств лише проходили через цей банк, не вимагаючи від нього ніяких аналітичних функцій.

Та понад усе голови центральних банків скаржаться на політичний хаос, в якому вони змушені працювати. Віктор Ющенко, керуючий Національним банком України, працює з парламентом, який виявляє антиреформенні тенденції, з президентом, якому бракує віри, із законодавством, що обмежує діяльність центрального банку, з потопаючою економікою і крихітними резервами. «Центральний та нові комерційні банки перебувають у скрутному становищі, — стверджує він. — Вони мусять виступати в ролі борців за зміни у суспільстві, де більшість уряду та державний сектор чинять опір таким змінам або уповільнюють їх».

Ситуації у центральних банках різні, але вони одностайні в одному: політики не повинні втручатися у їхні справи ні безпосередньо, ні опосередковано.

Лондонський журнал «Економіст» зробив такий прогноз для України на 1995 рік.

Незважаючи на ймовірну угоду з Міжнародним валютним фондом, економіку чекає колапс. Уряд Л.Кучми виявиться таким же нерішучим, як і попередня адміністрація Л.Кравчука.

Відносини з Росією можуть стати менш напруженими і Україна, ймовірно, поступиться Росії Севастополем. У 1995 році набере сили ядерне роззброєння.

На передній план можуть вийти проблеми регіонального сепаратизму. Крайні праві можуть вдатися до насильства.

Можливості збуту західних товарів будуть обмежені внаслідок спаду виробництва, що триватиме, низьких доходів населення та значної орієнтації України на торгівлю з Росією.

Леся ДУБОВА

(За матеріалами зарубіжної преси).

СПРАВИ НЕ АРТИСТИЧНІ

Постійно діючу координаційну раду інтелігенції Північного Кавказу створено при керівництві Москви. Вона покликана всебічно допомагати намаганням міської влади зберігати спокій і правопорядок, розвивати культурні зв'язки між народами.

На знімку Геннадія ХАМЕЛЬЯНИНА (ІТАР-ТАРС): члени координаційної ради (зліва направо) Расул Гамзатов та Махмуд Есамбаєв.

ЗГАДАЙМО ПІЛСУДСЬКОГО

КОЖНА КРАЇНА заінтересована у нормальних політичних відносинах із сусідами. Не менш необхідні і контакти громадських організацій, національних еліт, бізнесменів, засобів масової інформації тощо. У сусідній Польщі, наприклад, вже існують польсько-французький та польсько-німецький форуми. У Києві побували представники МЗС та Інституту міжнародних відносин Польщі з пропозицією створити такий форум разом з Україною.

Краків. На головній площі міста.

Приємно відзначити, що вмовляти наших довго не довелося. Створили ініціативну групу, домовилися, що за півмісяця з'явиться й організаційний комітет, намітили напрями програм. Центр соціологічних досліджень «Демократичні ініціативи», зокрема, запропонував здійснювати обмін досвідом між журналістами. Олександр Чорноволенко, депутат Київради, вважає, що було б доцільно налагодити співробітництво між Київрадою та варшавськими асоціаціями демократичного розвитку, а також сприяти налагодженню економічних зв'язків приватного бізнесу, контактам студентства тощо.

Та й, як зазначив експерт від групи стратегічних досліджень Інституту міжнародних відносин Польщі Марк Цалка, в нинішніх умовах Польща як ніколи зацікавлена у зміцненні Української держави.

А ми пригадаємо Пілсудського: без незалежної України неможлива незалежна Польща.

Наталя РІЗНИК.
Фото Костянтина КОВПАКА.
(Укрінформ)

Експрес-інтерв'ю

В Україну прийде «Манас»

Про стан українсько-киргизстанських відносин розповідає Надзвичайний і Повноважний Посол Киргизстану в Україні Улукбек ЧИНАЛІЄВ.

— Допікають проблеми економічні, зокрема розрахунки між підприємствами двох держав. Тому невповні виконується й Договір про торгово-економічне співробітництво між нашими країнами. Рятує бартер, але він не вигідний ані нам, ані вам. Україна розпочала ринкові перетворення, а це означає розширення двосторонніх відносин.

— Виходить, економічні негаразди єднають нас надійно...

— На щастя, не вони єдині. Незабаром в Україні пройде наукова конференція, присвячена 1000-річчю епосу «Манас» — духовного надбання киргизького народу, тож буде можливість ознайомитися з нашими культурними цінностями. А до 50-річчя Великої Перемоги проведемо зустріч ветеранів війни, які визволяли Україну.

Записав Сергій ДАНИЛЕНКО.

УКРАЇНСЬКА ПРАВНИЧА ФУНДАЦІЯ
UKRAINIAN LEGAL FOUNDATION

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС на посаду

Директора інформаційно-документаційного Центру Ради Європи

Вимоги до претендентів:

- вища освіта;
- досвід організаторської роботи;
- обізнаність з сучасними інформаційно-документаційними технологіями та інформаційними мережами;
- вільне володіння українською, англійською мовами;
- вміння працювати на комп"ютері.

Заяви та короткі відомості про себе надсилайте за адресою: Київ-33, вул.Саксаганського,41, Українська Правнича Фундація. З поміткою "На конкурс РЄ".

Заяви від іногородніх не приймаються.

Термін подання документів - до 15 березня ц.р.

Українська Правнича Фундація проводить попередній конкурс, остаточне рішення приймається уповноваженими представниками Ради Європи в Україні.

Одесское предприятие «Сельский вариант мини-молоко»

выпускает высокорентабельное оборудование по переработке молока на творог, брынзу, сметану, масло сливочное производительностью:

- 1500 — 2000 л молока в сутки (цена 1 миллиард карбованцев);
- 3000 л молока в сутки (цена 1,5 миллиарда карбованцев);
- 5000 л молока в сутки (цена 2,2 миллиарда карбованцев).

Наши реквизиты:
ЧП «Мини-молоко», 270044, г. Одесса, Французский бульвар, 33-А, гостиница «Экран», ком. 604.
Р/с 1468362 в отд. Укрэксимбанка в г. Одессе, МФО 328618. Код: 21004195.
Факс: (0482) 22-00-73, тел. (0482) 28-67-44.

Фирма "ВЕНА" продает

СТЕКЛОТКАНЬ различных марок

ВОЗМОЖНА ДОСТАВКА

Тел. в г. Чернигове (04622) 7-32-62, 7-38-29; факс 7-25-87.

Концерн «Укрпроминвест»

реализует со склада в Киеве

арахис
какао-порошок
изюм
ванилин

Тел.: (044) 264-94-34, 264-94-42.

БЕЛКОЗИН СПЕЦИИ

со склада в Киеве

тел. (044) 277-35-65

Киевский маргариновый завод продает

МАЙОНЕЗ

по цене 45.000 крб. за баночку 250 г,

МАРГАРИН

по цене 41.000 крб. за пачку 250 г.

Экспортерам делаем скидку.
Тел. 265-01-63, 265-01-77.

Внимание!!!
Продаем со склада в Киеве

- весы товарные напольные ВТ 4014-500Ш
- пилы рамные, круглые, ленточные, ножи для фрезерования
- пилы двуручные

Факс: (044) 265 44 94. Тел.: 265 27 36, 264 22 97

Організація виробляє й продає

КРОНЕНКОРОК (ОСТ 10-167-88).

Тел. (044) 559-47-33; 558-86-63. Тел./факс: (044) 559-91-33.

Організація реалізує зі складу

ПАПІР

офсетний, газетний та крейдований виробництва Росії та Фінляндії.

Можливі прямі вагонні поставки.

Тел./факс: (044) 488-70-54, 488-51-66.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОДАТКОВИЙ ВИПУСК ІНВЕСТИЦІЙНИХ СЕРТИФІКАТІВ

ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ «СОФІ-ІНВЕСТ»

1. Основні відомості про інвестиційний фонд

Повне найменування інвестиційного фонду (далі іменується — фонд): закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд «Софі-Інвест».

Скорочене найменування — ІФ «Софі-Інвест».

Юридична адреса: 330035, Запоріжжя, вул. Волгоградська, 26, тел. 34-12-79.

Банківські реквізити: р/р № 2467987 у Запорізькій філії КБ «Приватбанк», МФО 313399. Тип фонду — закритий інвестиційний фонд, створено на 5 років.

2. Інвестиційна декларація

2.1. Цілі інвестицій: формування та розвиток ринку цінних паперів, забезпечення приротщення вкладених коштів.

2.2. Предметом івестиційної діяльності фонду є: здійснення посередницької діяльності в процесі приватизації; комерційна діяльність із приватизаційними паперами; інвестування в цінні папери і придбання нерухомого майна, часток і паїв, які належать державі в майні господарських товариств у процесі приватизації;

надання консультаційних і методичних послуг з питань інвестиційної діяльності, акціонерних та інших видів товариств; рекламно-видавнича діяльність, консалтингові та інші послуги, організація та фінансування науково-дослідних робіт з питань, пов'язаних з інвестиціями та обігом цінних паперів; зовнішньоекономічна діяльність, пов'язана із забезпеченням досягнення статутних цілей фонду.

2.3. Статутний фонд становить 120 млн. крб.

2.4. Фонд випускає іменні інвестиційні сертифікати номінальною вартістю 50 000 крб. Інвестиційні сертифікати випускаються двома емісіями:

основна, 15-кратна відносно статутного фонду на суму 1 млрд. 800 тис. крб.;

додаткова, 50-разова на суму 85 млрд. крб.

2.5. Інвестиційні сертифікати пропонуються для розміщення на території України і чинні протягом п'яти років.

2.6. Інвестиційні сертифікати через п'ять років викуповуються фондом за ціною, що дорівнює вартості чистих активів з розрахунку на один випущений сертифікат.

2.7. Випущені інвестиційні сертифікати пропонуються для продажу чи обмінюються на приватизаційні папери.

2.8. Якщо фонд неспроможний викупити інвестиційні сертифікати відповідно до зобов'язань, сертифікати викуповуються за рахунок коштів керуючого.

2.9. Прибуток фонду, що залишився після сплати податків, обов'язкових платежів і виплати винагороди керуючому фонду, депозитарію, розподіляється між його учасниками у вигляді дивідендів. Розмір дивідендів на одну акцію засновників фонду дорівнює розмірові дивідендів на один інвестиційний сертифікат.

2.10. Дивіденди сплачуються після закінчення фінансового року в місячний строк.

2.11. Сплату дивідендів інвестиційний керуючий здійснює за адресою:

Запоріжжя, вул. Волгоградська, 26.

3. Дані про додатковий випуск інвестиційних сертифікатів

Сума додаткового випуску інвестиційних сертифікатів: 85 млрд. крб. Випускаються іменні інвестиційні сертифікати номінальною вартістю 50 000 крб. Початок розміщення інвестиційних сертифікатів — перше лютого 1995 р.

Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу за приватизаційні папери — 50 000 крб.; за власні кошти — 57 000 крб.

Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, дозволених для придбання одним інвестором : 400 тис. шт.

4. Результати попередніх емісій цінних паперів

Інвестиційний фонд «Софі-Інвест» здійснив емісію акцій на формування статутного фонду в розмірі 120 млн. крб. Основну емісію інвестиційних сертифікатів розміщено повністю в період з 30 липня по 23 вересня 1994 р.

5. Інвестиційним керуючим фонду є

ООО «Фінансова компанія «Фінвест». Керуючий має ліцензію № 277 від 29.04.94 р. на комерційну, комісійну та інші види діяльності з цінними паперами. Крім фонду «Софі-Інвест», керуючий уклав договори на інвестиційне управління з інвестиційними фондами «Софі-Плюс» та «Першим інвестиційним фондом» У статутному капіталі емітента власної частки немає.

6. Засновники фонду:

страхова компанія «Софі» та фізичні особи.

7. Депозитарієм фонду є

Запорізька філія КБ «Приватбанк»: Запоріжжя, бул. Вінтера, 26.

Дозвіл Мінфіну на ведення депозитарної діяльності № 19 від 10.06.94 р.

8. Незалежним аудитором фонду є

українсько-канадське спільне підприємство «Незалежність», ліцензія № АБ 000052, видана Аудиторською палатою України 03.03.94 р.

9. Спостережна рада:

Пузиков В. С. — генеральний директор СК «Софі»; Ніколаєва І. Л. — директор з питань маркетингу ФК «Фінвест»; Кара О.М. — бухгалтер АТ «Холдинг-Софі».

10. Додаткові відомості

На цей час залучені приватизаційні кошти розміщено на дванадцяти підприємствах різних галузей економіки України.

Судових позовів і санкцій, пред'явлених до фонду і президенту фонду, на момент реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів немає.

Учасниками фонду є фізичні та юридичні особи, які придбали сертифікати фонду. Учасникові видають сертифікат на сумарну вартість придбаних ним інвестиційних сертифікатів. Учасникам фонду не гарантується фіксований розмір дивідендів, оскільки інвестиційна діяльність пов'язана з ризиком. В разі ліквідації фонду його майно, що залишилося після задоволення претензій кредиторів, розподілятиметься між учасниками відповідно до інвестиційної декларації.

Президент фонду
ВАСИЛЕНКО Олексій Володимирович.

За листом читача

Як повернути зневіреному майбутнє?

СЕРЕД розмаїття редакційної пошти — відгуків, скарг та пропозицій — з'явилося не зовсім звичне прохання.

«Людині властиво помилятися. Можливо, що і цей лист — помилка, але я все ж зважилася написати. Прірва між мною та оточенням щодня збільшується. Навіть сама з собою не можу порозумітися. Я потрапила у безвихідь, боюся людей і віддаю перевагу лише заочним контактам... Мені вкрай потрібна консультація психолога. Можливо в столичному місті знайдеться спеціаліст, який зможе допомогти мені хоча б порадою. Ім'я своє не називаю, гадаю, розумієте чому? Наперед вдячна.

Кандидат у самогубці.

Донецьк.

Як виняток, ми надіслали авторці листа-відповідь, яка, сподіваємось, допоможе їй. Та усвідомлюючи те, що, можливо, вона не єдина опинилася у скрутній ситуації й потребує допомоги, пропонуємо читачам розмову з Головним психіатром Міністерства охорони здоров'я України, професором Анатолієм ***ЧУПРИКОВИМ.***

— Анатолію Павловичу, чи існує в Україні служба, що надає анонімну психологічну допомогу громадянам, які перебувають у кризовому стані?

— Так. Майже в усіх обласних центрах нашої країни та й і в багатьох райцентрах функціонують так звані «телефони довіри», які покликані надавати анонімну психологічну допомогу особам, що знаходяться у стані депресії чи стресу. За допомогою такого телефону люди мають можливість розрядитися, скинути з себе гнітючий тягар, відновити впевненість у собі, зберігаючи при цьому інкогніто. Прибічниками такого виду психологічної допомоги є створена Українська асоціація «телефонів довіри», яку очолює талановитий одеський вчений Олександр Маховиков.

— А як такі проблеми вирішуються в інших країнах?

— За кордоном цим питанням займаються вже давно і серйозно, тому й мають певні успіхи. У більшості країн світу існують «телефони довіри», хоча вони дещо різняться від наших. Номери таких телефонів можна побачити усюди, їх друкують великим шрифтом на перших сторінках газет, рекламних щитах і, головне, — безкоштовно, чого, на жаль, немає у нас. По всій Європі найближчим часом планується створити єдиний номер «телефону довіри», що значно полегшить можливість контакту. Крім спеціалістів, на «телефонах довіри» працюють підготовлені волонтери, які пройшли відповідні тести. Це звичайні люди, котрі мають бажання допомогти тим, хто потрапив у безвихідь, вміють уважно їх вислухати, поспівчувати, розрадити, просто сказати добре слово.

— Анатолію Павловичу, повернімося до України. Якщо хтось із наших громадян не знає номера такого телефону, або ж не має можливості зателефонувати, куди ще може звернутися по психологічну допомогу?

— Можна й потрібно звернутися до будь-якого психоневрологічного диспансеру, міського психоневрологічного відділення, психіатра і попросити надати анонімну допомогу. В цьому ніхто не відмовить.

При деяких лікарнях навіть існують «кризисні стаціонари», як, наприклад, при Луганській залізничній лікарні, де людина може зняти нервове напруження. Зазначу, що після перших анонімних консультацій пацієнт, відчувши до себе добре ставлення лікаря, як правило, згодом приходить на очну бесіду.

— А куди можна звернутися по допомогу в Донецьку, адже лист нашої читачки саме звідти?

— Торік офіційно зареєстровано Асоціацію психотерапевтів та психоаналітиків України, яку очолив доктор медичних наук, професор Станіслав Табачников. Він живе і працює саме в Донецьку. До речі, Донецьк є одним із тих міст в Україні, де найкраще налагоджена робота з психологічної допомоги та лікування психічних захворювань. Ваша читачка живе поряд із професіоналами високого гатунку, до яких я й раджу їй звернутися.

— Дякуємо.

Відомо, що самогубці були завжди і всюди. Але за останні 20 років в Європі спостерігається безупинне зростання кількості самогубств серед молодих людей. Статистика свідчить, що в романських країнах число тих, хто наклав на себе руки, нижче, ніж у Північній та Східній Європі. Вважають, що цю різницю можна пояснити відмінністю у вживанні алкоголю та впливом релігії — католицька церква суворіше ставиться до самогубців.

1989 року Всесвітня організація охорони здоров'я розробила рекомендації зі створення груп запобіганню самогубств в усіх європейських країнах. У Фінляндії, наприклад, створено систему виявлення осіб, котрі за певних обставин можуть спробувати добровільно піти з життя, а також допомоги їм порадами до того, як їх проблеми стануть надто серйозні.

А ми, у свою чергу, хоча й не на першій сторінці й невеликими літерами, та все ж із щирим бажанням підтримати шановних читачів бодай доброю порадою, повідомляємо **київський телефон медико-психологічної служби «Довіра» — 221-08-08**, який працює цілодобово щодня.

Алла РОМАНЧУК.

Книжковий кіоск

Роман-заповіт Ольги Кобилянської

Так уже сталося, що роман «Апостол черні» — вершина творчості Ольги Кобилянської — протягом півстоліття ми не мали змоги бодай прочитати. Його просто не друкували. А єдине книжкове видання цього твору, здійснене 1936 року редакцією львівської газети «Діло», звісно, стало раритетом.

«Апостол черні» — це по суті заповіт-настанова письменниці нам, українцям, і передусім — українській інтелігенції. Як виховати з дитини, кажучи словами одного з героїв роману, «силу, характер і залізо, а не малпів, що лиш безплідними словами орудують». Плекання культу індивіду, культу свободи, сильної волі і торжества над людськими слабкостями — ось до чого закликає-зове Ольга Кобилянська. Це їй належать слова: «Я хотіла би, щоби всі українці були орлами».

Тепер художній заповіт «буковинської орлиці» повертається до українського читача. Кілька років тому «Апостола черні» видрукував «Буковинський журнал», а недавно цей роман побачив світ у тернопільському видавничо-поліграфічному комбінаті «Збруч». «Апостола черні» можна замовити за адресою: 282008, м. Тернопіль, вул. Живова, 11.

До України прихились!

«Такої книжки у нас ще не було, але, на щастя, вона вже є», — ці слова належать письменнику Богдану Чайковському. А сказані вони в «Українському домі» на презентації дитячої книжки «Моя Україна: подорож в історію».

Із лаконічних, насичених інформацією есе, написаних у простій, доступній формі (автори — В.Біленко, В.Король й А.Слюсаренко), постає тяжка, а почасти — і трагічна доля нашої Вітчизни, ім'я якій — Україна. Від довгих княжих часів до проголошення державної незалежності в 1991 році. Певно, що прискіпливий історик може дорікнути авторам «Моєї України» тим, що деякі історичні постаті згадані, так би мовити, принагідно, а деякі взагалі не потрапили на сторінки. Але то скоріше виняток, ніж правило, бо книжка написана на нинішніх засадах історичної думки, об'єктивно й чесно, без жодного ідеологічного присмаку. Ще й непогано проілюстрована коміксами.

Звісно, що акціонерне видавничо-поліграфічне товариство «Оберіг» (генеральний директор — Ізмаїл Заславський), яке видало «Мою Україну...», зарібку на ній не матиме, скоріше — навпаки. Але прагнення видавців донести юним читачам правду, прихилити їх цікавість до минулого нашого народу, прищепити їм любов до України, заслуговує позавсяк глибокої поваги.

А книжку можна замовити в «Оберезі»: Київ-50, вул. Дехтярівська, 3.

Нещасний той, у кого нема рідної домівки

Німецький філософ на ім'я Ніцше описує бездомність душі сучасної людини, покинутої Богом: «Ворони кричать і, свистячи крилами, летять до міста — невдовзі закружляє сніг, нещасний той, у кого нема притулку!» У сучасної людини, яка несе в собі суміш із зухвалості та безпорадного відчаю, вихоплюється крик про власну бездомність. Філософ намагається висловити це одним реченням: «Я — той, хто не може знайти виходу. Людина, яка не має рідної домівки, нещасна». На одному громадському вечорі хтось сказав філософу: «Адже ви також представник атеїстів». На що він відповів: «Я прошу вас, не нагадуйте мені про це — це розбило мені душу».

Так воно й було. Філософ розбив цим свою душу. Бездомність призводить до відчаю. Бо не знаєш, куди притулитися. Кожен шукає прихистку й безпеки. Коли настає холод, коли мете сніг, коли ми не можемо позбутися хвороб і старості, тоді жоден з нас не побажав би собі безпритульності. Псалмист знає, про що він каже в своїй пісні. Він відчув це на собі. Але він також спізнав захист і безпеку. «Господи! Ти нам — притулок із роду в рід!» Бог завжди чекає на нас з розкритими обіймами. Його двері вдень і вночі відчинено для нас. І необхідно для нас, для нашого життя, щоб ми потурбувалися про цей притулок. «Нещасний той, у кого нема рідної домівки».

Якщо ви, шановні читачі, бажаєте більше дізнатися про Бога, ми безкоштовно надсилаємо всім бажаючим книгу «Християнство: опіум чи істина».

Наша адреса: 293780, Львівська область, м. Трускавець, вул. Роксолани, 10. Християнська місія «Вістка миру».

Спорт

Підсумки зимового сезону

Міжнародний турнір «Кубок України», який сьогодні розпочинається на критих кортах Республіканського стадіону в Києві, завершує і підбиває підсумки зимового сезону українських тенісистів.

Турнір має славну історію. В ньому змагалися зірки тенісу колишнього СРСР. Але із розвалом імперії «Кубок України» не втратив свого значення. В ньому відточують майстерність найперспективніші тенісисти СНД, інших країн. Зокрема, цього разу окрім господарів на корти вийдуть представники Молдови, Білорусі, Грузії, Росії, Хорватії, Лівану та Югославії.

Про все це та ряд гострих проблем говорилося на прес-конференції, яку влаштувала Федерація тенісу України та її комерційний представник — міжнародна виробничо-спортивна корпорація «Інфоспорт».

Чотири роки тому була організована ФТУ, яку очолив Герман Беньямінов. Вона першою серед республік колишнього Союзу була прийнята до Міжнародної федерації. Український теніс, який має славні традиції, посідав перші ролі в колишньому СРСР. Але після краху цієї держави не отримав ані цента з тих величезних коштів, які заробили українські тенісисти на міжнародній арені. Все залишилося в Росії.

Підступного удару по цьому видові спорту в Україні завдає масовий відплив тренерів у віці творчого розквіту (30—40 років). Це відчутніші втрати, ніж нестача коштів та від'їзд спортсменів за кордон. Нині не наші діти, а їхні однолітки з Німеччини, США, Канади, Росії, Польщі, Туреччини, Італії, Угорщини, Іспанії, Греції, Австрії, Ізраїлю дістають тенісну освіту в українських наставників.

Однак український теніс попри все не вмирає. Наші національні збірні стартували в командних чемпіонатах світу. Чоловіча команда на чолі з Андрієм Медведєвим успішно подолала перший бар'єр, увійшовши до другої групи Кубка Девіса.

Генеральна лінія ФТУ, спрямована на грунтовний розвиток дитячого тенісу, дає перші плоди. Розширилася географія кандидатів до юнацьких збірних. Вони є в Києві, Харкові, Донецьку, Львові, Запоріжжі, Кривому Розі, Новій Каховці, Сімферополі, Керчі.

Багато говорилося про відсутність у нас національного центру з підготовки тенісистів, які є в більшості цивілізованих країн. І в нас є можливість мати таку базу. ФТУ готова реконструювати критий і відкриті корти на Республіканському стадіоні. Тоді і більшість тренерів повернулася б додому, і спортсмени мали б чудові умови готуватися до найпрестижніших змагань.

Ну, а прихильників тенісу ми запрошуємо завітати на Республіканський стадіон і стати свідками захоплюючих поєдинків «Кубка України». Генеральний спонсор цих змагань — фірма «Утел», головний спонсор — «Дніпросервісбанк», спонсори: «Інтертранс», «Перший Український міжнародний банк», «Борекс». Офіційний постачальник м'ячів на цьому турнірі — «Прокенекс».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 540220.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311040.